

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 821/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Danielou Ježovou, LL.M, PhD., Advokátska kancelária, Javorinská 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. OU-KE-OVBP2-2013/00062-R a jeho rozhodnutím z 11. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného úradu Košice (ďalej len

„okresný úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. OU-KE-OVBP2-2013/00062-R a jeho rozhodnutím z 11. novembra 2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že *Stavebný úrad mesta Spišská Nová Ves v rozhodnutí č. 20-14/2013-Ag z 12. apríla 2013 nariadil spoločnosti Východoslovenská distribučná, a. s., Mlynská 31, Košice, odstránenie časti stavby ~ stožiar č. 67 nadzemného elektrického vedenia nachádzajúci sa na parcele č. [REDAKOVANÉ] v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], stavby 110 kV vedenia na trase Spišská Nová Ves ~ Dobšiná, v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], ktorý bol postavený v rozpore s výmerom č. 53911-11/1-1947 z 10. januára 1949 vydaným Povereníctvom techniky v Bratislave.*

2.1 [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], podala 27. mája 2013 na okresnom úrade, odbore výstavby a bytovej politiky podnet na preskúmanie rozhodnutia stavebného úradu mesta Spišská Nová Ves č. 20-14/2013-Ag z 12. apríla 2013 mimo odvolacieho konania podľa § 65 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

2.2 Okresný úrad, odbor výstavby a bytovej politiky vydal 11. novembra 2013 napadnuté rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25. novembra 2013, ktorým zrušil rozhodnutie Stavebného úradu mesta Spišská Nová Ves č. 20-14/2013-Ag z 12. apríla 2013.

3. Sťažovateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie okresného úradu mu nebolo ako účastníkovi konania riadne doručené. *Sťažovateľ sa o vydaní napadnutého rozhodnutia dozvedel až z listu adresovaného Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) z 13. decembra 2013, ktorý mu bol zasielaný len na vedomie a prostredníctvom ktorého mesto Spišská Nová Ves zasielalo právoplatné napadnuté rozhodnutie okresného úradu ministerstvu.*

3.1 *Skutočnosť, že sťažovateľ mal byť účastníkom konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania pred okresným úradom, odvodzuje sťažovateľ zo skutočnosti, že 11. mája 2012 listom požiadal mesto Spišská Nová Ves o uznanie účasti v konaní č. 20-14/2013-Ag. Dňa 30. mája 2012 mesto Spišská Nová Ves na písomnú žiadosť sťažovateľa odpovedalo, že keďže sa sporná stavba ~ stožiar nadzemného*

elektrického vedenia nachádza na parcele č. [REDAKOVANÉ] v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], ktorej je sťažovateľ vlastníkom podľa [REDAKOVANÉ], stavebný úrad oznámi začatie konania sťažovateľovi ako účastníkovi konania v súlade s § 61 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Dňa 4. decembra 2012 sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal mesto Spišská Nová Ves o konanie vo veci samej a žiadal o priznanie všetkých práv účastníka v konaní č. 20-14/2013-Ag. Na základe uvedeného stavebný úrad zaslal listom zo 4. januára 2013 sťažovateľovi fotokópie všetkých dokumentov v administratívnom spise č. 20-14/2013-Ag. Obdobné žiadosti zaslal sťažovateľ mestu Spišská Nová Ves opäť v listoch z 21. januára 2013 a 15. februára 2013, na ktoré mesto Spišská Nová Ves reagovalo listom z 18. apríla 2013.

3.2 Podľa sťažovateľa to, či niekto spĺňa podmienky účastníka konania, skúma správny orgán v priebehu celého konania. Ak sa však v priebehu konania zistí, že osoba, s ktorou sa v konaní narábalo ako s účastníkom konania, účastníkom konania nie je, správny orgán vydá samostatné procesné rozhodnutie, že táto osoba nie je účastníkom konania. Stavebný úrad mesta Spišská Nová Ves ani okresný úrad, odbor výstavby a bytovej politiky nevydali samostatné procesné rozhodnutie o tom, že sťažovateľ účastníkom konania nie je, a teda podľa sťažovateľa platí tzv. prezumpcia účastníctva v správnom konaní. Z uvedených dôvodov je podľa sťažovateľa zrejmé, že sťažovateľ bol účastníkom konania pred okresným úradom v zmysle § 14 ods. 1 správneho poriadku, keďže Stavebný úrad mesta Spišská Nová Ves ani okresný úrad nevydali samostatné procesné rozhodnutie o tom, že sťažovateľ účastníkom konania nie je a sporná stavba stožiar nadzemného elektrického vedenia sa nachádza na parcele č. [REDAKOVANÉ] v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], ktorej je sťažovateľ vlastníkom podľa [REDAKOVANÉ], a teda jeho práva, právom chránené záujmy a povinnosti sú napadnutým rozhodnutím okresného úradu priamo dotknuté.

3.3 Sťažovateľ zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie okresného úradu o zrušení rozhodnutia Stavebného úradu mesta Spišská Nová Ves č. 20-14/2013-Ag z 12. apríla 2013 nebolo sťažovateľovi ako účastníkovi konania v zmysle § 14 ods. 1 správneho poriadku doručené, bolo porušené právo jeho právo účastníka konania, aby mu

bolo rozhodnutie doručené podľa § 51 ods. 1 správneho poriadku a následne bolo porušené jeho právo účastníka konania podať odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu podľa § 53 správneho poriadku.

3.4 Sťažovateľ uzavrel, že *vzhľadom na uvedené zastáva názor, že napadnutým rozhodnutím okresného úradu a správnym konaním na okresnom úrade, ktoré predchádzalo vydaniu tohto rozhodnutia, došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže mu nebolo umožnené v stanovenej lehote sa k začatiu konania pred okresným úradom vyjadriť k zhromaždeným materiálom a dôkazom a navrhovať dôkazy a ich doplnenie, a rovnako mu bolo odňaté právo, aby mu bolo predmetné rozhodnutie okresného úradu doručené, a bolo porušené jeho právo ako účastníka konania podať odvolanie proti tomuto napadnutému rozhodnutiu okresného úradu.*

4. Sťažovateľ navrhol vydať tento nález:

„Základné práva sťažovateľa podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky boli postupom a rozhodnutím Okresného úradu Košice, č. OU-KE-OVBP2-2013/00062-R, zo dňa 11.11.2013, porušené.

Rozhodnutie Okresného úradu Košice, č. OU-KE-OVBP2-2013/00062-R, zo dňa 11.11.2013 sa zrušuje a vec sa vracia stavebnému úradu Mesta Spišská Nová Ves na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný úrad Košice je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Ústavný súd poznamenáva, že z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

6.1 Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

6.2 S ohľadom na námietky sťažovateľa a predostretý skutkový stav je potrebné ustáliť, ktorý orgán verejnej moci (súdny orgán) je povolaný poskytnúť právnu ochranu sťažovateľovi (jeho právam) v jeho veci.

6.3 Podľa § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží

správnemu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

6.4 Účelom ustanovenia § 250b ods. 2 OSP je poskytnúť právnu ochranu tzv. opomenutému účastníkovi a z toho vyplýva i zameranie súdneho prieskumu napadnutej zákonnosti toho-ktorého správneho konania, a síce skúmanie súdom, či mal byť žalobca účastníkom správneho konania (v zmysle správneho poriadku, resp. osobitného právneho predpisu), ako i charakter rozhodnutia, ktoré žalobca žalobou napáda. V zmysle súdnej judikatúry ustanovenie § 250b ods. 2 OSP prelamuje dôsledky § 247 ods. 2 a § 250 ods. 2 OSP v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal (aj keď žalobca účastníkom správneho konania bol) a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžso 46/2013 z 18. decembra 2013).

6.5 Konanie pred okresným úradom o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je rozhodovaním správneho orgánu v správnom konaní podľa správneho poriadku, v ktorom správny orgán rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach účastníkov konania.

6.6 Pokiaľ teda všeobecne záväzné právne predpisy upravujú správne konanie, v ktorom správny orgán rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb (v tomto prípade postup a rozhodovanie okresného úradu o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania) a pokiaľ rovnako existuje zákonom upravený účinný právny prostriedok ochrany práv dotknutého subjektu (v tomto prípade sťažovateľa) v prípade, že správny orgán (v tomto prípade okresný úrad) nekonal s dotknutou osobou ako s účastníkom, hoci s ním ako s účastníkom

konať mal, a dotknutý subjekt (v tomto prípade sťažovateľ) je na podanie takéhoto účinného právneho prostriedku ochrany aktívne legitimovaný, a o ktorom konať a rozhodovať je oprávnený všeobecný súd (vo veci sťažovateľa pôjde o existenciu platného a účinného § 250b ods. 2 a nasl. OSP), sťažovateľ je povinný pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využiť takýto právny prostriedok ochrany jeho práv, a teda podať správnu žalobu podľa § 250b ods. 2 OSP. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti a k nej pripojených prílohách netvrdil a ani nepreukazoval, že by takúto žalobu správnomu súdu podal. Je preto nevyhnutné hodnotiť sťažnosť podanú ústavnému súdu ako sťažnosť podanú predčasne a v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako sťažnosť neprípustnú.

7. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol v zmysle § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2015